

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.340 van 24 februari 2003

in de zaak A. 116.686/XIV-8536.

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. BAUWENS,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 391/15

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 de minister van Binnenlandse Zaken

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Somalische nationaliteit, op 11 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 4 februari 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 28 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. TAYMANS, die loco advocaat M.J. BAUWENS verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 12 november 2001 en zich op 12 november 2001 vluchteling verklaart; dat op 4 januari 2002 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 4 februari 2002 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die luidt als volgt:

“U verklaarde afkomstig te zijn uit Garoowe en te behoren tot de Awrtable-clan (Darod). Uw man was sinds 1999 lid van een politieke partij, waarvan de naam u onbekend is en die gekant is tegen de toenmalige president van Puntland, Abdullahi Yusuf. Uw echtgenoot was zelf niet aanwezig op de Somalische vredesconferentie van Arta (Djibouté) in april 2000, maar vertegenwoordigers van zijn partij wel. Op 10 juli 2001 vielen een tiental gewapende soldaten uw huis binnen. U werd gearresteerd en in het politiekantoor te Garoowe opgesloten. Uw echtgenoot werd op de straat gearresteerd en bevond zich aanvankelijk in hetzelfde politiekantoor, maar werd dadelijk nadien getransfereerd naar de gevangenis te Gaalkacyo, waar hij zich nu nog steeds zou bevinden. U werd tijdens uw gevangenisperiode geslagen. Na twee dagen werd u vrijgelaten. Uw zus - eveneens wonende in Garoowe - bleek uw drie kinderen te hebben meegenomen, u weet niet naar waar. Uit angst voor bandieten logeerde u niet meer thuis, maar bij vrienden in Garoowe. Op 1 augustus 2001 werd uw huis aangevallen en leeggeroofd. U was niet thuis, maar vernam dit van de bureu. U verkocht vervolgens uw huis en op 10 september 2001 verliet u Garoowe. U reisde naar Laascaanood en vervolgens naar Hargeysa. Van daaruit reisde u via Jigjiga (Ethiopië) naar Addis Abeba, waar u op 14 september 2001 toekwam. Op 9 november 2001 spoorde u van Parijs naar Brussel. Op 12 november 2001 heeft u zich aangemeld op de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat uw gebrekkige kennis over het politieke engagement van uw echtgenoot het weinig aannemelijk maken dat uw man politiek actief was. Zo verklaarde u niet te weten tot welke oppositiepartij uw man zou behoren sinds 1999 (verhoorverslag CGVS, p. 8). De leider van deze partij was u evenmin bekend (verhoorverslag CGVS, p. 8). Hoe dan ook kon u geen enkele oppositiepartij vernoemen, evenmin kende u de naam van de partij van Abdullahi Yusuf (verhoorverslag CGVS, p. 9).

Tegenstrijdigheden doorheen uw opeenvolgende verklaringen voor de diverse Belgische asielinstanties ondermijnen verder in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw man niet naar de conferentie van Arta ging, maar wel een aantal mensen waarvan u de namen niet kent. Tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal kon u merkwaardig genoeg wel twee namen vernoemen van deelnemers aan de Arta-conferentie (verhoorverslag DVZ, punt 42 - CGVS, p. 8). Verder stelde u, tijdens het verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw echtgenoot bij u thuis werd gearresteerd; voor het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat uw man op de straat werd gearresteerd en dat u alleen thuis was met uw kinderen (verhoorverslag DVZ, punt 42 - CGVS, p. 10). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u na uw vrijlating naar huis te

zijn gegaan en telkens door de mannen van Yusuf bedreigd te zijn (verhoorverslag DVZ, punt 42). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u na uw vrijlating ging inwonen bij vrienden in Garoowe uit angst voor bandieten. Concrete bedreigingen liet u onvermeld (verhoorverslag CGVS, p. 10). Noch in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken noch in uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep, vermeldde u dat uw echtgenoot in Gaalkacyo in de gevangenis was opgesloten (verhoorverslag DVZ, punt 42 - CGVS, p. 11). U vermeldde integendeel in de vragenlijst, bijgevoegd bij uw verzoekschrift dat zijn actuele verblijfplaats u onbekend was.

Verder kan er getwijfeld worden aan uw recente aanwezigheid in Puntland. Uw beschrijving van Garoowe en omgeving bleef zeer vaag. Twee van de drie door u vernoemde dorpen zijn op geen enkele kaart waarover het Commissariaat-generaal beschikt terug te vinden en in tegenstelling tot uw verklaringen is het niet mogelijk dat u Burtinie niet zou gepasseerd zijn op uw weg naar Gaalkacyo (verhoorverslag CGVS, p. 2). Het SSDF was u onbekend, wat vreemd is gezien deze militie de controle had over het gebied waar u beweerde uw hele leven te hebben doorgebracht (verhoorverslag CGVS, p. 6). Boqor Abdullahi Musse was u evenmin bekend (verhoorverslag CGVS, p. 6). (algemene geografische kaart van Somalië).

U bent niet in het bezit van enig document dat het mogelijk zou maken uw reisweg te verifiëren. Ook de vliegtuigmaatschappij was u onbekend. Aangezien het om minstens één intercontinentale vliegreis gaat, getuigt dit van een gebrek aan medewerking om de reisweg vast te stellen en houdt dit tevens een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Uw nationaliteit en identiteit kunnen bij gebrek aan documenten ter zake evenmin worden gecontroleerd.

Uw verzoekschrift ter instelling van een dringend beroep bevat tenslotte geen enkel ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Pris de la violation des articles 52, §2, 2/ et 62, al. 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, des articles 1er à 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs, du principe général de bonne administration et du contradictoire, et de l'erreur manifeste d'appréciation.

En ce que la partie adverse estime que la demande de reconnaissance de la qualité de réfugié formée par le requérant est frauduleuse au sens de l'article 52, §1er, 2/, a), de la loi du 15 décembre 1980; que la partie adverse relève à cet effet que la requérante n'est pas en mesure de fournir des précisions sur l'appartenance politique de son mari et sur certaines caractéristiques du régime politique de son pays; qu'il lui est également fait grief de s'être contredite au fil de ses récits successifs auprès des instances belges de l'asile (nom des participants à la Conférence de Arta, lieu de l'arrestation de son mari, parcours suivi après sa libération, lieu de détention de son conjoint); qu'il lui est en outre reproché de ne pas connaître correctement la géographie de son lieu d'origine; qu'enfin, la partie adverse observe que la requérante n'apporte aucun élément qui permettrait d'établir sa nationalité et le trajet qu'elle a emprunté lors de sa fuite.

Alors que:

1. le fait que les déclarations d'un demandeur d'asile contiennent des imprécisions ou des contradictions ne permet pas en soi de conclure que celui-ci ait trompé ou tenté de tromper les autorités belges de l'asile; que la notion de fraude implique un dol spécial, lequel n'est pas établi par la seule circonstance que ce même demandeur ait varié dans ses déclarations ou ne soit pas en mesure de répondre à certaines des questions qui lui ont été posées; que ces variations ou imprécisions peuvent en effet avoir une cause autre que la fraude, tel par exemple un faible niveau d'éducation, de sorte que la partie adverse ne pouvait, sur la base des seuls motifs invoqués par elle, conclure au caractère frauduleux de la demande sans méconnaître les règles visées au moyen.

2. surabondamment, la requérante est une femme au foyer, de sorte qu'il est tout à fait compréhensible qu'elle ne soit pas en mesure de fournir des précisions sur les activités politiques de son mari, desquelles elle était tenue à l'écart ou bien sur le régime politique du Puntland, qui ne l'intéressait en rien.

3. les contradictions reprochées à la requérante ne sont nullement établies; que le recours urgent n'est pas lieu d'une répétition pure et simple des propos tenus en première instance; qu'il répond au contraire au vœu du législateur de permettre au demandeur d'asile de préciser, de compléter ou de corriger ses déclarations antérieures, notamment par rapport aux griefs formulés par le délégué du Ministre, et ce sans que les précisions apportées à cette occasion soient à interpréter comme étant autant de motifs de refus; qu'en l'espèce, la partie adverse a en outre omis de confronter la requérante avec les variations qu'elle lui impute en terme de d'acte attaqué, ayant ainsi méconnu le principe général du contradictoire, qu'ainsi, il ne saurait être valablement fait

grief à la requérante d'avoir, à la suite des questions posées par le délégué du Ministre et de la décision négative prise par celui-ci, recherché des informations sur les participants à la Conférence d'Arta et sur le lieu probable de détention de son mari; que les autres contradictions pointées par la partie adverse sont au surplus de minime importance et ne sauraient dès lors porter atteinte à la crédibilité générale des propos d'une requérante qui, au demeurant, dispose d'un niveau d'éducation relativement faible.

4. le manque de connaissance géographique du Puntland n'est pas davantage de nature à justifier du caractère frauduleux de la demande; qu'il en va de même en ce qui concerne le trajet emprunté par la requérante au cours de sa fuite; que l'absence de preuve quant à l'identité et la nationalité ne démontre en rien que la requérante aurait tenté de tromper les autorités belges.

Que l'acte entrepris méconnaît ainsi les règles visées au moyen et doit dès lors être annulé par Votre haute juridiction.”.

2.2. Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de aanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk is, nadat hij heeft vastgesteld “(...) dat uw gebrekkige kennis over het politieke engagement van uw echtgenoot het weinig aannemelijk maken dat uw man politiek actief was”, dat de “tegenstrijdigheden doorheen uw opeenvolgende verklaringen voor de diverse Belgische asielinstanties (...) verder in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw relaas (ondermijnen)” en dat “verder kan getwijfeld worden aan uw recente aanwezigheid in Puntland”;

Overwegende dat de verzoekende partij betoogt, eerste onderdeel, dat zij niet de intentie had om de Belgische autoriteiten te bedriegen bij het afleggen van onnauwkeurige of tegenstrijdige verklaringen, vermits deze bijvoorbeeld kunnen verklaard worden door een laag onderwijsniveau, tweede onderdeel, dat zij als huisvrouw niet meer informatie kon verstrekken over de politieke activiteiten van haar echtgenoot en dat de politiek van Puntland haar geenszins interesseert, derde onderdeel, dat de commissaris-generaal haar niet heeft geconfronteerd met de verschillen in de afgelegde verklaringen, dat de tegenstrijdigheden niet belangrijk zijn en geen invloed hebben op het geheel van haar asielrelaas, rekening houdende met haar lage scholingsgraad en, vierde onderdeel, dat haar gebrekkige kennis over de geografie van Puntland en haar gevolgde reisweg niet betekenen dat de asielaanvraag bedrieglijk is;

Overwegende dat de commissaris-generaal, wanneer hij in dringend beroep uitspraak doet over een asielaanvraag, op basis van artikel 52, §2 van de vreemdelingenwet kan oordelen dat een vreemdeling die het Rijk is binnengekomen zonder te voldoen aan de in artikel 2 van die wet gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt om als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven wanneer de aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk zijn omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen; dat de verzoekende partij de vaststellingen van de commissaris-generaal niet betwist, maar dat louter wijt aan het feit dat zij een lage scholingsgraad heeft, een huisvrouw is en geen interesse heeft in de politiek van Puntland;

dat de verzoekende partij met deze vage en algemene kritiek niet in concreto aantoont dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van het dringend beroep de grenzen van de hem wettelijk toegekende discretionaire appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat asielaanvraag bedrieglijk is; dat de andere motieven waarop de bestreden beslissing steunt derhalve slechts ten overvloede gelden, zodat een eventuele onregelmatigheid ervan de beslissing niet kan aantasten; dat het enige middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vierentwintig februari tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.